

ФЕНОМЕН КОНКРЕТИЗАЦІЇ ТА АБСТРАГУВАННЯ В СФЕРІ ІМЕННИКА В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Луцикова Ю. О., студ. ПР-63

Діалектика конкретного і абстрактного визначає складність обмеження конкретного і абстрактного слова. В лінгвістиці відсутній єдиний критерій протиставлення абстрактного і конкретного іменника. Найбільш відомим є трактування абстрактного як понятійного, розумового у протилежність конкретному як чуттєвому, наочному.

Згідно лінгвістичному енциклопедичному словнику з точки зору плану змісту в лексиці виділяють абстрактні слова, тобто слова з узагальненим значенням, і конкретні слова, тобто слова з предметним матеріальним значенням.

У філософії і логіці існує декілька позицій, з яких прийнято трактувати абстрактне і конкретне. З одного боку, категорія абстрактного розглядається як розумовий образ, який породжується на основі відчуттів, сприймань і уявлень, а категорія конкретного розуміється як матеріальний, чуттєво сприйманий предмет, численність предметів, які є первинними по відношенню до нашого мислення, свідомості.

З іншого боку, абстрактне може розумітися як загальне, а конкретне – як часткове. Третя позиція заключається у виділенні в філософії ступенів відхилення, де найнижча ступінь відповідає конкретності, авища – абстрактності.

Логіко-філософське розуміння абстрактного і конкретного не тотожне їх лінгвістичному розумінню. Специфіка інтерпретації даних понять в лінгвістиці полягає у визнанні значної частки їх умовності. Оскільки тільки деякі сутності постають виключно як речі, остільки поділ іменників на абстрактні і конкретні достатньо умовний.

Не існує чітких меж між абстрактною і конкретною лексикою. Нерідко один і той же іменник може бути і конкретним, і абстрактним, особливо при переносному вживанні.

Антиномія «абстрактне – конкретне» відноситься до числа важко зрозумілих, інтерпретуючих, а тому неоднозначних. Складністься осягнення дихотомії абстрактне – конкретне детермінує множинність дефініцій абстрактного імені.

Наук. керівник – Чернюк Н. І., к.фіол.н., доц.